

1966 - 1975

Het Wonder van Bilthoven

100 JAAR STICHTSCHE CRICKET & HOCKEY CLUB

Lang haar, nieuwe shirts

1966-1975

en vergroting van het clubhuis...

In maatschappelijk opzicht brengen de jaren '60 in Nederland een ongekende ommekeer. Waarden, normen en gezagsverhoudingen zijn niet meer zo vanzelfsprekend als vroeger. De haardracht van jongens neemt lengtes aan die tot belerende vingertjes in de Stichtenaar leiden. De jeugd wordt mondig. Er breken nieuwe tijden aan. De club groeit dit decennium in de breedte tot meer dan 800 leden. Het levert wel talenten op, maar geen bijzondere nationale prestaties. Misschien ligt het aan de mentaliteit van de nieuwe generaties. Er wordt een halfhard oefenveld aangelegd en de terreinknecht wordt groundsman in vaste dienst, net als de eerste clubtrainer. Het clubhuis wordt vergroot en het 60-jarig bestaan wordt internationaal gevierd. De cricketafdeling maakt een bloeiperiode door en er zijn plannen om nu ook squash te gaan spelen.

Per 1 januari 1966 wordt officieel het nieuwe SCHC-tenue, rood shirt met blauwe mouwen, verplicht. De heren hebben al nieuwe shirts, maar er wordt nogmaals op gewezen vooral de geringde roodblauwe kousen te dragen. Voor de dames is er een pauwblauw shirt, marinekleurige rok en blauwe kousen met rode boord. Intussen is op SCHC een aanvang gemaakt met de aanleg van een verhard half oefenveld. De oppervlakte zal 40 x 25 meter bedragen en om het veld komen lichtmasten. Dit betekent dat er getraind kan worden als de velden drassig zijn en, minstens zo belangrijk, er kan nu ook 's avonds getraind worden!

IN DE BAN VAN KONING WINTER

Het nieuwe jaar begint met een strenge winter. Wekenlang is ons land in de ban van Koning Winter met veel sneeuw en ijs. De velden worden onbespeelbaar. Drassig en modderig liggen ze er verlaten bij en het wordt door het bestuur zelfs verboden de velden te betreden. Het advies

luit dan ook thuis te oefenen, in de garage, de kelder of op de vaste vloerbedekking. Sneeuwschoenen zijn nodig om het veld te inspecteren, maar mistroostig wordt steeds het hoofd geschud: "Onbespeelbaar". Het tweede veld is zelfs zo slecht dat na de winter dit veld gesloten en niet meer bespeeld wordt tot het nieuwe seizoen.

Schaatsen beperkt zich niet alleen tot het Biltse Meertje of de Loosdrechtse Plassen. Iedereen verdringt iedereen zich voor de televisie bij de wereldkampioenschappen schaatsen om de prestaties te volgen van helden Ard Schenk en Keessie Verkerk. Er wordt druk gezaal hockeyd. Dankzij Jan van Gooswilligen hebben wij de zaal kunnen huren van het KNVB-sportcentrum in Zeist, één van de mooiste sporthallen van ons land. Een unieke gelegenheid om in de kwakkelperiode hockey op peil te houden. Vijf heren- en twee damesteams doen aan de zaaltrainingen mee en dat slechts voor één gulden per keer.

SPORTKEURING VERPLICHT, MENTALITEIT MATIG

Na jaren bakkeleien over wel of geen sportkeuring voor de hockeyers van SCHC gaat in 1966 het monsterproject toch van start. Toekomstig sportarts Jan van Gooswilligen neemt de organisatie op zich en het Sport Medisch Adviesbureau in Utrecht voert de keuringen uit. De keuring wijst uit dat ongeveer 10% van onze leden geen of slechts onder jaarlijkse controle hockey mag spelen.

Over het algemeen is het ook met de mentale conditie van de meeste spelers niet al te best gesteld; hier en daar zelfs slecht te noemen. Psycholoog Theo Tanamal, die het tweede herenteam zes wedstrijden lang volgt waarna het met slechts vier punten onderaan staat, besluit in te grijpen. Hij verklaart zich bereid door middel van wekelijkse bijeenkomsten de mentale instelling te verbeteren. De resultaten die deze oud-officier en nog actieve voetballer (o.a. AVVB en Hercules) heeft behaald, zijn opmerkelijk. Maar liefst 13 punten behaalt het team uit de laatste acht wedstrijden, een kampioenschap is zelfs niet ondenkbaar!

SCHC ONTFUTSELT MIDDELBURG DE BEKER

Op 7 en 8 mei houdt Middelburg haar jaarlijkse grote toernooi, waarvoor de veteranen zijn uitgenodigd. Indertijd heeft SCHC in 1908 een echte zilveren beker op dit toernooi gewonnen en deze is tot 1962 altijd in SCHC-handen gebleven! Het is dus de dure plicht van de veteranen deze terug te winnen. Onder de bezielende leiding van coach Herman Leemhuis, lukt het de ploeg inderdaad de beker weer in bezit te krijgen!

Dankzij het halfhard veld naast het clubhuis met drie lichtmasten behaalt Dames II het kampioenschap. ARCHIEF SCHC

Middelburg behoort sinds mensenheugenis tot de leukste mixedtournaments.

ARCHIEF FAMILIE DE BOOY

HUWELIJK EN WAPENROK

In de laatste Stichtenaar van het seizoen 1965-'66 dient de redactie haar ontslag in. Arjen van de Pol is net getrouwd en wordt tevens opgeroepen voor militaire dienst. Frank Réz trouwt deze maand en ook Jan van de Pol neemt afscheid, maar blijft nog aan zolang er geen opvolgers zijn gevonden.

Frank en Jan hebben samen zeven jaar redactiewerk verricht en kijken met weemoed terug op de maandagavonden, waarop ze tot diep in de nacht schreven, typten en stencilden. Eerst bij Tillemijn Zwaardemaker, later bij Codien Zwaardemaker, bij Auke Bloembergen, Aat Hooft Graafland en Jan Willem Verloop en tot slot bij Jan thuis.

Het was altijd weer een race tegen de klok vanwege nachtrust en studie, maar juist die dwang deed soms de pennenvrucht van groot gehalte zijn. Met wat wrange, spottende, lachwekkende, maar vooral eerlijke teksten brachten zij week na week De Stichtenaar uit.

60-JARIG BESTAAN GROOTS EN INTERNATIONAAL GEVIERD

In 1966 wordt het 60-jarig bestaan gevierd met twee grote toernooien, verdeeld over twee weekeinden. Op 27 en 28 augustus een toernooi voor de jeugd, waarbij alle jeugdleden betrokken zijn, en op 3 en 4 september een internationaal toernooi met The Hornets uit London, The Clansmen uit Schotland, De Düsseldorfer SC'99, SCHC en De Batavieren. Op zaterdagavond vindt in een grote feesttent naast het clubhuis een daverend feest plaats met een steelband, beat- en swingorkesten en het huiveringwekkende optreden van een echte fakir. De publieke belangstelling voor de hoofdwedstrijd Nederlands Elftal tegen een Toernooiselectie is enorm, mede omdat dit ook de afscheidswedstrijd is van Jan van Gooswilligen, Jan Menzo de Muinck Keizer, Jelle van der Zee en Eddie Zwier. De wedstrijdbal belandt uit de lucht met de Amerikaanse parachutist Steve Groff precies op de middenstip.

SEIZOEN 1966 - 1967

In september 1966 wordt lustrumvoorzitter Freddie Hooghiemstra tot erelid benoemd in verband met zijn grote verdiensten voor SCHC. Zijn

Onder grote belangstelling landt parachutist Steve Groff met de wedstrijdbal voor de finale van het 60-jarig bestaan. ARCHIEF FAMILIE VAN DER ZEE

Heren I verslaat Amsterdam in het Wagenerstadion in 1967. Bovenste rij v.l.n.r. Theo van Vroonhoven, Vincent van der Vliet en coach Theo Tanamal. Midden: Piet Klinkhamer, Karel Meijer, Wouter Runne, Egbert de Muinck Keizer, Frank Zweerts en Werner Herbers. Vooraan: Erwin Hoefnagels, Rob Kasteel, Jan Menzo de Muinck Keizer en Alder Geensen.

ARCHIEF FAMILIE GEENSEN

clubliefde en enthousiasme zijn een aanmoediging en voorbeeld voor alle Stichtenaren.

Bij de aanvang van het nieuwe seizoen is de samenstelling van de eerste teams behoorlijk veranderd:

Heren 1: Vincent van der Vliet, Egbert de Muinck Keizer, Karel Meyer, Alder Geensen, Wouter Runne, Werner Herbers, Theo van Vroonhoven, Frank Zweerts, Rob Kasteel en Auke Bloembergen jr.. (Mental-)coach wordt Theo Tanamal.

Dames 1: Hanneke Nolle, Siena Leemhuis, Cocky Gerritsen, Francine van Rhijn, Fuus Verloop, Anneco Blanson Henkemans, Jantien Tange, Marianne Bordes, Hetty Koemans, Loesje Sterk, Antoinette Schreuder en reserve Tineke Boosman.

BETER LANGHARIG DAN KORTZICHTIG

Gerard Overdijkink wijst in *De Stichtenaar* met een belerend vingertje richting jeugdcommissie en jeugdbestuur. Behalve op kleding en gedragingen zal er ook gelet moeten worden op het uiterlijk. Hij wijst er dan met name op dat de haren gefatsoeneerd moeten worden. Het lange haar, dat in deze tijd zo modieus is voor jongens en mannen, heeft dus voor het sporten wat meer aandacht dan het 'kort Amerikaans'. Werner Herbers reageert daarop met een lijvig en spottend artikel in de *Stichtenaar*.

Hij vraagt zich af waarom er iets tegen langharigen is.

“Is het om het gezicht? De kaalgeschoren hoofden van de aankomende heren studenten (met kleine onbegroeide plekjes, vergroeiingen en witte schilfertjes)

zijn meestal heel wat minder het aanzien waard. En waar plaatsen wij de categorie baarden-, snorren- en sikkendragers?

Is het om reden van hygiëne? Dan kan ik de suggestie doen eens in de kleedkamer te kijken in hockeytassen waar de schimmels en zwammen een prachtige voedingsbodem hebben gevonden op kledingstukken die al sinds de wedstrijd van twee weken geleden geen daglicht meer gezien hebben.

Of is het misschien dat u wilt voorkomen een enorme flater te slaan wanneer u wulpse blikken slaat op een persoon die helemaal geen meisje blijkt te zijn.

Wat wordt het criterium? Wij moeten weten waar wij aan toe zijn. Bij een lengteoverschrijding van twee centimeter: schorsing van de wedstrijd. Bij overschrijding van vier centimeter: geen toegang meer tot onze terreinen (want ook het publiek bepaalt het aanzien van de club in zekere mate). Bij een lengteoverschrijding van tien centimeter: verplicht wit verven en voor Sinterklaas spelen voor de jeugd?

Heren bestuurders, vergeet uw duimstok niet!"

NATIONALE EN INTERNATIONALE PRESTATIES

Het interlandseizoen is begonnen en enkele Stichtenaren spelen hierin een vooraanstaande rol. De aanvoerster van Dames 1, Fuus Verloop, behoort tot de kern van het Nederlands dameselftal, waar ze als spil en captaine tot de uitblinksters behoort. Het elftal speelt tegen wereldkampioen Engeland 1-1. Een historische prestatie, waarin Fuus een zeer groot aandeel had. Bij de heren behoren Frank Zweerts en Theo van Vroonhoven tot de vaste spelers van het Nederlands elftal. Verder is Alder Geensen reeds tweemaal met succes in het Nederlands B-elftal gekozen en in hetzelfde elftal viert ons oud-lid Gerard Hylkema zijn comeback.

Gert Kuit verovert een basisplaats en ook maakt Jan Pouw zijn debuut in Heren 1 wegens afwezigheid van Werner Herbers, maar zit nog niet in de basis. Theo van Vroonhoven speelt zijn 75e interlandwedstrijd voor Oranje.

De nationale titel gaat in april naar Meisjes A1. Zij worden met een 3-0 overwinning op Hilversum landskampioen! Wat een voldoening voor jeugdleider Van Waard, trainster Marianne Bordes en captaine Tessa de Boer, die zoveel tijd en energie aan dit elftal hebben besteed.

VETERANEN WILLEN HOGEROP

Meer nationaal gehockeyd wordt er door de veteranen. Door de Stichtse veteranen is enige jaren het officiële Veteranen-hockey-kampioenschap van Nederland georganiseerd. Aan dit kampioenschap doen

Veteranen treffen elkaar in Bilthoven bij het lustrum in 1966. Staand v.l.n.r. William Ubbens, Rudi Enthoven, Floris Vos, Gerard van Walbeek, XX, XX, Peter de Wit, Piet Hondius, XX, Bob Oorsprong, Coos Vos, The Mundt, Hans van Manen, Carel van Daalen, Evert Bloembergen, Frans van Slooten.
Vooraan: XX, Jan Kluyver, XX, Herbert Bloembergen, Joop Hemlraad, Wim Cuperus, Ot Berrevoets, XX. ARCHIEF
GERARD VAN WALBEEK

de kampioenen van de vijf officiële veteranenafdelingen van de Hockeybond mee, te weten: HGC, Pinoké, PW, SCHC en Wageningen. Het toernooi vindt de laatste keer plaats in Wageningen, omdat dat de enige vereniging is, waarvan de velden gevrijwaard zijn van crickets. PW blijft ongeslagen en wint de wisselprijs, beschikbaar gesteld door Piet Hondius van SCHC. Een antieke stok met zilveren knop, aangeschaft in de Spiegelstraat te Amsterdam, waarmee de aanvoerder nu een jaar lang door de Enschedese straten mag stappen. De vinding van de Stichtse Veteranen krijgt nog een staartje wanneer de KNHB dit kampioenschap officieel erkent. De stok echter niet, en dus blijft deze voor altijd in Enschede. Veteranen ouder dan 35 jaar mogen voortaan aan het Nederlands kampioenschap deelnemen.

PENNINGMEESTER TEDDY DUBRU NEEMT NA 16 JAAR AFSCHIED

Teddy Dubru, die op de ledenvergadering op de dag af 16 jaar de functie

De zege was voor Meisjes A bij het landskampioenschap op Schaerweijde in 1967. Staand v.l.n.r. Hansje Heijbroek, Ellen van der Have, Joyce de Witt Puyt, Friek Tange, Catrien Riep, Janneke de Jonghe. Zittend: Saskia Röder, Joleen Boomgaard, Eva Johan Gülcher, Marijke van Rijn, Coriant Wilten en Harriët van der Linde van Sprankhuizen. ARCHIEF SCHC

van penningmeester vervult, neemt afscheid. Reeds lang voordat hij in het hoofdbestuur kwam, was hij actief op SCHC en volgens overlevering heeft hij met zijn zachtroze kleine Austin hele velden aangelegd. Ook Mary van Donselaar, drie jaar secretaresse van het hoofdbestuur, wordt bedankt voor haar inspanningen. Het hoofdbestuur ziet er nu als volgt uit: Hans Blijdenstein, voorzitter; Carel van Daalen, vice-voorzitter; Marijn van der Zee-de Koning, secretaresse, Daan van den Bergh, penningmeester; Sjoerd van der Zee, voorzitter hockeybestuur en Frits van de Bunt, terreincommissaris.

HOCKEYKAMP MET APENNOTEN

Van 1 tot 4 november 1967 wordt op Stichtsche een hockeykamp gehou-

den. Tweeëntwintig jongetjes, bedolven onder koffers komen in het clubhuis aan. Tot elf uur worden er spelletjes gedaan zoals dammen, schaken en pingpongen, onder het pellen van grote hoeveelheden apennoten. Het inslapen lukt slecht en het is zelfs zo onrustig dat er ongelukken gebeuren en de broertjes Vuurmans weggedragen moeten worden. Ook Gerard Overdijkink, als animator aanwezig, komt er niet zonder blessures af, als hij met zijn hoofd tegen een stretcher valt. De volgende dag wordt er tegen elkaar gehockeyd en worden er spelletjes gedaan. Met een daverende boerenkool eet- en smijtpartij met appel toe, vliegt de tweede dag om. Gerard vertoont daarna een interessante hockeyfilm inclusief uitleg, gevolgd door een Western.

EVERGREENFEEST VOOR SOLDAAT VAN ORANJE

Op 9 december is er, zoals in die tijd nog zo dikwijls het geval is, weer een feest.

Na het Op-Artefeest, het Oude Stijlfeest, en het Carnavalsfeest in de Schouw, staat het feest in het teken van de kleur groen en heet dan ook het Evergreenfeest. Daags ervoor wordt er druk geverfd en geshopt, want groen moet ook echt groen zijn.

De dames in groene jurken, truien, rokken, blouses en schoenen en de heren met groene dassen, groene sokken, groene haren; een legeruniform mag ook!

En de muziek, hoe kan het ook anders...Evergreens natuurlijk.

KERSTREDE MET BEDE OM UITBREIDING

Hans Blijdenstein stipt in zijn kerstrede enkele belangrijke punten aan. Het ledenaantal stijgt. Momenteel zijn er 30 juniorelftallen en 20 seniorenteamen. Er is behoefte aan meer ruimte in het clubhuis en ook de kleedkamers zijn te krap. Het bestuur onderzoekt de mogelijkheden van een clubhuisuitbreiding, waarvoor Hans Blijdenstein (architect) dan weer een ontwerp maakt.

Het echtpaar Jaap en Sjouk Vegter vraagt ontslag van hun taak achter het buffet. Het echtpaar heeft jarenlang met veel toewijding in- en verkoop geregeld, buffetdiensten georganiseerd en de clubkas gespekt met de opbrengsten.

KOETS EN MUZIEK VOOR TERREINKNECHT MET PENSIOEN

Op 23 maart 1968 is er, wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, het afscheid van Chris van Neerbos, de terreinknecht. Hem valt

Chris van Neerbos, een echte terreinkecht met eelt op zijn handen en pijp in de mondhoek. ARCHIEF UTRECHTS NIEUWSBLAD

een huldiging ten deel voor al het werk dat hij twaalfenhalf jaar voor SCHC heeft verricht. Hij wordt in gezelschap van zijn vrouw en zoon in een landauer van huis opgehaald, begeleid door de Bilthovense Brandweerharmonie. Het bestuur biedt Chris een receptie en diner aan en een cadeau van de leden.

Jan van de Pol, die in mei 1966 al afscheid nam als hoofdredacteur, maar bij gebrek aan opvolging aanbleef, kan nu met een gerust hart vertrekken. Boudewijn Alma volgt hem op. Branco Sorber zal de rol van rechterhand vervullen. Zijn familienaam staat garant voor organisatie en inzet, zodat het bestuur het volste vertrouwen in hem heeft. Jan wordt benoemd tot lid van verdienste en deze onderscheiding gaat tevens naar Frank Zweerts, die SCHC heeft verruild voor Zuid-Afrika. SCHC verwelkomt voorts het 600e lid. Het is Eveline de Graaf, een 14-jarige donkerharige zuiderlinge. Uit handen van hockeyvoorzitter Sjoerd van der Zee ontvangt zij een Stichtsche clubsjaal.

TERREINKNECHT WORDT GROUNDSMAN

Bij aanvang van het nieuwe seizoen 1968-'69 heeft SCHC, na het vertrek van Chris van Neerbos, een nieuwe groundsman. Ja, een groundsman, want het woord 'knecht' is uit en Engelse woorden nemen de overhand. Het is de goedmoedige Noord-Hollander Henk Bon die met zijn vrouw thans de zaken op SCHC regelt. Hun komst is aan diverse dingen te merken, bijvoorbeeld een caravan op het terrein, een kast met clubkleding, de telefoon bereikbaar voor leden, het aanzicht van het buffet met de tapkraan en de koelcellen etc. Op zondag in de rust gaat hij paardebloemen uit het veld snijden op veld 1 met een mond vol pruimtabak. Dat waren nog eens tijden.

Bon verkoopt ook alle artikelen die we nodig hebben zoals sticks, schoenen, ballen etc. Zijn grote hobby is, als het regent, om te barbecuen in de open haard in het clubhuis. Zijn zoon Ernst heeft grote keeperstalenten en wordt later lid van Goosische, nadat het echtpaar Bon daarheen ging (tennisclub Lagieskamp).

Op de Algemene Ledenvergadering van 30 augustus komen diverse belangrijke punten aan de orde. Het opmerkelijkste is natuurlijk het afscheid van ir. Hans Blijdenstein als voorzitter van het hoofdbestuur. Hij geeft de voorzittershamer over aan mr. Carel (C.Q.) van Daalen, lid sinds 1937, die eerder al als vice-voorzitter fungeerde.

Er worden dertien leden van verdienste benoemd, waaronder Chris van Neerbos en de scheidende eerste-elftalspelers, bij zowel de heren als de dames.

In het kader van de plannen voor de uitbreiding van het clubhuis wordt er tijdens de vergadering een ontwerp getoond voor een vergroot clubhuis en een woning voor de groundsman en zijn gezin. Er is reeds een bouwcommissie benoemd met daarin de heren A.M. de Broekert, W.P.J. Derksen, G. A. Overdijkink en W.F.W van de Bunt.

AFSCHEID VAN HANS BLIJDENSTEIN

Eind augustus 1968 is er het afscheid van Hans Blijdenstein als voorzitter van SCHC.

Na afloop van een hockeywedstrijd van het Nederlands Olympisch elftal tegen SCHC (5-1) is er een receptie. Carel van Daalen, opvolger van Blijdenstein, houdt een mooie openingsrede: *"De mens is pas waarlijk groot wanneer zijn handelingen hem worden ingegeven door zijn hartstochten"*. Dit citaat van de Engelse staatsman en schrijver Disraëli was volgens Van Daalen geschreven voor de aftredende voorzitter.

Scheidend voorzitter Hans Blijdenstein wordt met de Jeep van Jelle door een erehaag over het hoofdveld naar de eretribune van tien planken op een heuveltje gereden. ARCHIEF FAMILIE VAN DER ZEE

"Hans Blijdenstein maaide de velden, legde plaggen, veegde het terras, maar daarnaast leidde hij de vergaderingen, stelde de elftallen samen en was bij alles wat er op SCHC gebeurde aanwezig. Dit was mogelijk doordat Hans beschikte over twee hiervoor onmisbare eigenschappen, namelijk gemeenschapszin en fanatisme. Speciaal dat fanatisme is de kurk waarop SCHC gedurende zijn bestuursperiode heeft gedreven".

Uit dank voor het vele en belangrijke werk dat Hans Blijdenstein voor SCHC heeft verricht krijgt het Stichtsche veldencomplex de naam 'Blijdensteinweide'. Een ander hoogtepunt is de komst van burgemeester Fabius, in het bijzijn van twee wethouders, die hem de zilveren medaille van de gemeente De Bilt uitreikt.

DE EERSTE KIENAVOND

Stichtsche komt met een nieuw evenement! Overal in het land viert het kienspel hoogtij, de Nederlandse versie van bingo, vooral wanneer het grootste deel van de prijzen uit wild en gevogelte bestaat. En zo zal op 13 december 1968 voor de eerste maal op SCHC een kienavond worden gehouden, waarna je met een beetje goed geluk, met armen vol wild naar huis terug kunt keren.... kalkoenen, hazen, tientallen fazanten en eenden en voorts uitgelezen wijnen. Welkom zijn senioren, veteranen en ouders van jeugdleden. De clubhuiscommissie heeft het populaire Kampong lid Marnix Hellemans uitgenodigd als kienmaster en voor een administrateur gezorgd. De avond is een groot succes en zal zeker herhaald worden. Van het opgehaalde geld van deze avond zal een eigen kienspel worden aangeschaft.

Als afsluiting van 1968 schrijft de voorzitter in De Stichtenaar: "Vriendelijk verzoek - mede namens de ouders van jeugdleden - zich niet met bier of ander al dan niet alcoholhoudend vocht buiten te begeven. Men blijve daarmee binnen. Daar smaakt het ook beter!

LICHT IN HET VOORJAAR VAN 1969

In het voorjaar van 1969 wordt Jeroen Zweerts uitgenodigd voor de 'Centrale training van Neerlands tophockeysers' en ook Alder Geensen stoot door tot de elite van het edele hockeyspelletje nu hij is gekozen voor de selectie van het Nederlands C-elftal.

Guus van der Elst en Nico Visch moeten wedstrijden met hun team missen omdat zij mee mogen spelen in het Nederlands Jeugdelftal.

Voorts doet SCHC een verzoek aan het gemeentebestuur om de Van Oyensteeg (sinds kort omgedoopt in Kees Boekelaan) van verlichting te voorzien.

Het gemeentebestuur reageert daarop met de toezegging dat één lichtmast zal worden geplaatst....

'HOCKEYBOLWERK SCHC VERGAAT LANGZAAM!'

Het seizoen eindigt in mineur. Heren 1 is geen schim meer van het roemruchte verleden en degradatie is een feit. Precies tien jaar na het behalen van het landskampioenschap, zal de naam SCHC niet langer meer in de Eerste Klasse te vinden zijn. Het Algemeen Dagblad kopt met "Hockeybolwerk SCHC verging langzaam" en "Achter sterk elftal stonden geen volgroeide opvolgers".

In een interview geven Carel van Daalen en Joop Hemelraad toe dat het team te zwak was en mentaal niet in staat om de zware competitie met veel dubbele weekenden te verwerken en dat het ontbrak aan pure

Heren 1 in minder sterke tijden aan de vooravond van degradatie uit de eerste klasse. Staand v.l.n.r. Jan Karel Bout, Vincent van der Vliet, Egbert de Muinck Keizer, Jan Menzo de Muinck Keizer, Theo van Vroonhoven, Werner Herbers, Karel Meijer, Theo Tanamal en Eddie Zwiër. Gehurkt: Piet Klinkhamer, Alder Geensen, Gert Kuit, Jeroen Zweerts en Wouter Runne. ARCHIEF GERT KUIT

vechtlust. Iedereen heeft geleefd in de overtuiging dat het grote sterke SCHC nooit kon degraderen en dat idee is ook dit seizoen nog lang gebleven. Jan van Gooswilligen, die er een tijdje uit is geweest, maar dit seizoen weer meespeelt, vindt dat het Nederlandse clubhockey er bepaald niet sterker op is geworden. “Toen ik dit seizoen weer mee ging spelen, bereidde ik me er op voor dat ik ongeveer elke vijf minuten kansloos gepasseerd zou worden; dat is slechts eenmaal gebeurd door Frans Spits”. In hetzelfde interview vertelden ‘minzaam blozende Freddie Hooghiemstra en kleine, gezette, bijterige Joop Hemelraad’ dat wie vroeger de sprint niet aantrok tot de longen dreigden te scheuren, geen benen had. Bovendien kon hij een plaats in een aantrekkelijk elftal wel vergeten. Dat systeem wèrkte!

De voortreffelijke coaching van Theo Tanamal en de prima training van Eddie Zwier konden niet voorkomen dat Heren 1 steeds verder afzakte tot degradatie een feit was.

SECRETARIS ZONDER TELEFOON

Op 17 mei 1969 wordt in De Bilt de eerste sporthal van onze gemeente geopend: “Het Witte Dorpshuis”. Op 23 mei is er een zaalhockeydemonstratiewedstrijd van een zeer sterk SCHC-zaalhockeyteam tegen geresommeerde tegenstanders. Een hal in de eigen gemeente is voor de vele zaalhockeysers een uitkomst. De zaal kan per fiets bereikt worden voor de trainingen en ook de thuiswedstrijden zullen qua vervoer geen problemen meer opleveren.

Het nieuwe seizoen 1969-'70 begint met een Algemene Ledenvergadering op 29 augustus. Het bestuur is dan als volgt samengesteld: Carel van Daalen, voorzitter; Aat Hooft Graafland, secretaris; Daan van den Bergh, penningmeester; Jaap Vegter, vice-voorzitter; Anneke Hooft Graafland-van Vliet, tweede secretaris; Marijn van der Zee-de Koning, PR-commissaris; Frits van de Bunt, terreincommissaris; Gerard Overdijk, vertegenwoordiger district en Piet Klinkhamer, cricketcommissaris. Als extra vermelding wordt toegevoegd dat het secretariaat van SCHC niet over telefoon beschikt...

AUTORALLY POPULAIR

De automobiel beleeft een hoogtepunt van status op wielen. Je tankt nog voor een tientje. Het begrip ‘milieu’ heeft alleen betekenis in betere en criminele kringen. Daarom wordt weer de jaarlijkse autorally gehouden. Organisatoren zijn Hans en Erna Oellers. De lengte van de rit is onge-

Stichtsche vecht terug. Op weg naar de eerste klasse knallen na de overwinning tegen Dordrecht de kurken. Het zal iets te vroeg zijn... ARCHIEF UTRECHTS NIEUWSBLAD

veer 30 km. Kaartlezen is een kunst en dit leidt vaak tot grote meningsverschillen tussen bestuurder en kaartlezer. Er zijn opvangposten voor dolende koppels, controleposten (met pannenkoekjes en drankjes, doch slechts voor de controleurs alleen) en er zijn coureurs die het beter weten, te hard rijden, de route-aanwijzingen met een korrel zout nemen; ook zijn er onwillige auto's, ernstig verdwaalden die nog bij het licht van een aansteker of de koplampen van Len hun aanwijzingen moeten lezen, maar uiteindelijk komt iedereen op het honk terug.

NIEUWE COACHES, NIEUWE GROUNDSMAN

De opstellingen van het nieuwe seizoen 1969-'70 worden bekendgemaakt.

Heren 1: Guus van der Elst, Rob van Klaveren, Karel Meyer, Wouter Runne, Jan Pouw, Alder Geensen, Gert Kuit, Nico Visch, Rob Kasteel, Jeroen Zweerts en Piet Klinkhamer. Coaches zijn Freddie Hooghiemstra en Eddie Zwier.

Dames 1: Marianne Hugenholtz, Coriant Wilten, Barbara de Witt Puyt, Robine Bronsing, Fleur Stenfert Kroese, Joleen Boomgaard, Jantien Tange, Frederiek Tange, Francine van Rhijn, Cathrien Hilbrands, Tineke de Graaf, Mirjam Heuperman, Dorien Janssen.

Dit seizoen speelt Heren 1 Promotieklasse B, Dames 1 Tweede klasse B. Jongens en Meisjes A1 spelen in de A-klasse. Er zijn thans elf herenteams, twee veteranenteams, zeven damesteams, twaalf jongensteams en acht meisjesteams. Groundsman Henk vertrekt en wordt opgevolgd door de heer en mevrouw Rijpma, die de zorg voor velden en clubhuis op zich nemen.

BIJZONDERE LEDENVERGADERING UITBREIDING CLUBHUIS

Op de agenda voor de vergadering van 29 november 1969 staat de uitbreiding van de accommodatie. De ledenaanwas noopt tot ingrijpen. Commissies zijn al bezig met het uitwerken van de plannen en in het Utrechts Nieuwsblad van 25 november staat een uitgebreide tekening van het clubhuis-to-be, inclusief de woning voor de groundsman. Met het huis-aan-huis verkopen van plastic ballen door de jeugd hoopt SCHC tienduizend gulden te verdienen en misschien wel meer.... Sombor is Van Daalen echter niet. "Als men prijs stelt op die "rijkeluisclub" dan zal dat geld er zeker komen..!" De ballenactie wordt goed voorbereid. De Fortislakfabriek biedt tijdelijk onderdak aan tienduizend ballen, Makelaar Burgersdijk stelt 100 plattegronden beschikbaar en de Stichting Vrienden van het Zevende neemt de kosten van de geluidswagen voor zijn rekening. Alle jeugdleden verzamelen zich op de aangewezen plaatsen, waar ze ballen krijgen en ze zich kunnen verspreiden naar de straten en lanen die ze toegewezen krijgen. Gesierd met stick en/of Stichtsche sjaal gaat de jeugd op pad. De 10.000 wordt niet gehaald, maar aan het einde van de ballenactie is er toch 6.000 gulden in kas!

PROMOTIE WORDT DECEPTIE IN EIGEN HUIS

Al op 23 maart 1970 speelt Heren 1 om het kampioenschap van de Overgangsklasse B tegen Dordrecht. Het Dordtse team heeft geen schijn van kans. Gerard Overdijkink is van stal gehaald en zijn knappe leiderschap heeft de jongens tot het uiterste opgepept. "Keep cool" is zijn devies. En cool blijven de heren tot het einde en er 0-2 op het scorebord staat. Ondanks vijftien gemiste strafcorners en een gemiste strafbal weten Piet Klinkhamer en Jeroen Zweerts toch nog doelpunten te maken. De tegenstander uit de promotieklasse A in het gevecht om een plaats in de re klasse, is Victoria, waarin Jan Menzo de Muinck Keizer en Theo van Vroonhoven hun nadagen slijten. Het duizendkoppig publiek, voorzien van spandoeken en toeters, wil het onderste uit de kan. De uitwedstrijd, meer spannend dan mooi, eindigt zoals hij begon: 0-0. De return in Bilt-

hoven wordt een deceptie. Op de warme hemelvaartsdag heeft Stichtsche moeite met de plastic bal op het lange gras en gaat het met 0-2 onderuit. De unieke kans op terugkeer naar de eerste klasse is verkeken! De dames eindigen als derde van onderen in de tweede klasse West.

EEN NIEUWE COACH MET NIEUW ELAN

In het nieuwe seizoen 1970-'71 wordt Jelle van der Zee gevraagd de coaching van Heren 1 op zich te nemen. De handige PR-adviseur slaagt er in, gekleed met een knalrode blazer met zilveren Stichtsche badge en met sponsoring door Le Coq Sportif shirts met rugnummers en Pumaschoenen én met hulp van gediplomeerd hockeytrainer Jan Dirkse, de eerste elftalgroep enorm te motiveren. Er worden oefenwedstrijden tegen buitenlandse clubs gespeeld, na de training maken spelersvriendinnen een maaltijd in het clubhuis en volgen reikhalzend de flip-over-voorberekening van de komende wedstrijd. Dit elftal gaat het maken. Het wordt afdelingskampioen en moet tegen HIC uitmaken wie naar de eerste klas-

Na een enerverende beslissingswedstrijd tegen HIC komt Heren 1 onder coach Jelle van der Zee weer terug in de eerste klasse. ARCHIEF FAMILIE GEENSEN

Onder coach Peter Broers komt ook Dames 1 in 1971 tegen Zandvoort in de eerste klasse. ARCHIEF FAMILIE GEENSEN

se mag. De eerste uitwedstrijd wordt onthutsend met 3-0 verloren. (HIC haalde voor de wedstrijd het wc-papier uit de kleedkamer weg zodat de spelers hun zenuwen niet op de gebruikelijke manier konden uitten en dat werkte rampzalig). Maar Van der Zee weet zijn team met feestelijke bijeenkomsten weer op te laden met als motto: *“De jongens van Runne, die moeten het kunne”*. (Wouter Runne is aanvoerder) De thuiswedstrijd wordt dan ook met 1-0 (goal Gert Kuit) gewonnen. Een enerverende beslissingswedstrijd op Laren brengt de mannen tenslotte de zege: 2-1 (goals Nico Visch en Gert Kuit) en Stichtsche terug in de eerste klasse!

DAMES DOEN VOOR DE HEREN NIET ONDER

In het seizoen 1970-'71 is er, geheel onverwacht, de promotie o.l.v. Peter *“Peter kan het beter”* Broers naar de Eerste Klasse West tegen het veel sterker geachte Zandvoort. Op dezelfde dag dat Heren 1 de beslissingswedstrijd tegen HIC te Laren wint, eindigt de thuiswedstrijd in een 2-0 overwinning. De uitwedstrijd in Zandvoort vindt plaats bij zeer warm weer, wordt gesteund door vele supporters, waaronder het voltallige Heren 1. Onder daverende herrie, want het veld ligt naast het circuit waar die dag druk wordt getraind door motorcrossers, winnen de dames met 1-2 en is de promotie naar de eerste klasse een feit. Beide teams krijgen van Van Huizen Sport voor elke speler een nieuwe hockeystick. Het eerste jaar na de promotie wordt Dames 1 tweede achter Amsterdam. Helaas houdt de promotie van de dames maar twee jaar stand.

Frederiek Tange maakt inmiddels deel uit van het Nederlands team dat in 1971 in Auckland, Nieuw-Zeeland, o.l.v. Charley de Bock het wereldkampioenschap bij de dames van de IFWHA (International Federation of Women's Hockey Associations) behaalt. José Lagaay en Ingrid van der Elst spelen enkele jaren bij het Nederlands jeugdteam. Cathrien Hilbrands en Dorien Janssen worden geselecteerd voor het Nederlands team. Cathrien is lid van Oranje dat in 1972 FIH-wereldkampioen wordt.

WIE DE JEUGD HEEFT, HEEFT DE TOEKOMST

De laatste jaren mag Stichtsche zich verheugen in de aanwezigheid van tien meisjes- en twintig jongenselftallen, die vrijwel allemaal met groot succes in de competitie en in toernooien uitkomen. Diverse malen wordt om het kampioenschap van Nederland gestreden en wel in 1970 en 1972 door ons Jongens A team met het grootst mogelijke succes. Die successen zijn uiteraard voor een belangrijk deel te danken aan de spelers en speelsters zelf. Zij zouden er echter niet in geslaagd zijn zonder de voor-

treffelijke leiding van ouderen en niet in het minst door de hoofdleiding, zoals Ineke van Rijn en Dick de Boer sr.. Dick de Boer is de jeugd zeer toegedaan. Van ieder elftal kent hij de spelers en vaak ook de ouders. Een elftal dat in alle vroegte met de trein naar een uitwedstrijd moet, wordt op het station door hem uitgezwaaid.

Het is verheugend te constateren dat het zeer bijzondere jeugdwerk van de legendarische Ko Obbink door anderen is overgenomen. De op zijn grafsteen gebeitelde belofte *“In jouw geest verder”* is totnogtoe nagekomen.

Verheugd kijkt iedereen uit naar de opening van het vernieuwde clubhuis. Met een zaal van 250 m2 is er nu plaats voor iedereen. De familie Rijpma, inclusief hond Ando, betreft hun nieuwe woning en er is veel dank verschuldigd aan de bouwcommissie met voorzitter Ton de Broecker, aannemer Gielen en natuurlijk architect Hans Blijdenstein met zijn ONB-bureauassistent Van der Heyden.

BOVENKOMEN, HANDHAVEN EN VERJONGEN

De heren weten zich het seizoen 1971-'72 in de eerste klasse te handhaven, maar coach Jelle van de Zee treedt aan het eind van het seizoen af. Zijn doel was het team terug te brengen in de hoogste klasse en hij is

Jongens A wint in 1971 met overmacht het landskampioenschap tegen Laren.

ARCHIEF HOCKEY SPORT

Serius hockeyen en feesten op het Jeugdhockeykamp. Een nieuwe trend op SCHC. Foto ARCHIEF SCHC

daarin geslaagd. Het elftal heeft een verjonging ondergaan en in dit licht moet men meer dan tevreden zijn met het behalen van de middenmoot. In de bekercompetitie zijn goede resultaten geboekt, zodat Jelle met een gerust hart “zijn” team over kan dragen aan zijn opvolger trainer Jan Dirkse en manager Cees Kodde. Frans Henrichs, sportverslaggever van het Utrechts Nieuwsblad, heeft echter twijfels en schrijft: “Wat SCHC nodig heeft is een leidinggevend trio. Willem Weijn zou het meest geschikt zijn als manager, Jan Dirkse als trainer en Jelle van der Zee als coach. Een man als Van der Zee is all round en autoritair en dat is bij SCHC gewoon nodig”...

EEN NIEUW BESTUUR DAT DROOMT VAN SQUASH

Het bestuur krijgt een nieuwe samenstelling: Cees Pet wordt voorzitter, Corinne Nuis, secretaresse, Aat Sorber, 1e penningmeester, Gert Kuit, 2e penningmeester, Karel Meyer, commissaris hockey, Jaap Ubbens,

commissaris jeugdzaken en cricket en Jos Zey, commissaris terreinen en materialen. Tijdens de buitengewone ledenvergadering wordt gesproken over de aanschaf van twee squashbanen. De bedoeling is dat deze tegen het huidige clubhuis worden gebouwd.

In oktober 1973 wordt SCHC verrijkt met een uitbreiding van de bar, kleedkamers en maar liefst met drie hockeyvelden, goed voor een tweede cricketveld, gelegen tussen Heidepark en Den en Rust. Oud-voorzitter Carel van Daalen, die zich zeer beijverd heeft voor deze uitbreiding, mag een SCHC-sjaal doorknippen en dan is de opening een feit. Het nieuwe veldengedeelte krijgt de naam ‘C.Q. van Daalen-weide’.

WEER EEN ZWAARDEMAKER IN REDACTIE STICHTENAAR

Als hoofdredacteur neemt Dominique ter Kuile afscheid en zij wordt opgevolgd door Goke van Soest-Zwaardemaker, een zusje van Tillemijn

Een roemrucht instituut is de Stichting Heren V, dat met de allure van een topteam en de hoogte van bierkratten een unieke plaats inneemt in het Stichtsche clubleven. Staand v.l.n.r. Johannes de Muinck Keizer, Jochem van der Bijl, Frans Logger, Jan van de Pol, Dick Naezer en invaller Gerard Overdijkink. Gehurkt v.l.n.r. Jan Schouwenaar, Koos Schouwenaar, Wouter Wilton, Frans Hekkers en Jan Branger. Foto ARCHIEF SCHC

De sympathieke Jan Haandrikman, groundsman getrouwd met Lucy en 'zijn' Stichtsche.
ARCHIEF SCHC

Geensen-Zwaardemaker en moeder van vijf hockeyende kinderen. Zij heeft veel te vertellen. De “redactioneeltjes” worden steeds langer en zij kan heerlijk verhalen over alles wat er op de club leeft en speelt. Zij wordt bijgestaan door Arne Sorber en Marco de Ruyter en door Henny Verheul die het typewerk voor haar rekening neemt.

Nog maar net zijn nieuwe huis betrokken of de wat stuurse Rijpma, die met de grasroller achter zijn Opel Kadett veld 1 rolde, vertrekt van Stichtsche. Het domein is weer vrij van de gevreesde herdershond en de kindertjes kunnen weer vrijuit spelen. Een nieuwe groundsman maakt zijn opwachting. Jan Haandrikman met vrouw Lucy en hun drie zoons uit Drente (*Jan was voorheen groundsman op Victoria*) nemen hun intrek en zijn sindsdien lange tijd niet van het complex weg te denken. Jan zorgt ook voor het bespannen van tennisrackets “’s avonds gebracht, ’s morgens klaar!”.

DRIE ERELEDEN ONTVANGEN EEN GOUDEN BADGE

Dick de Boer sr. stopt met zijn sinds jaren dankbare taak van jeugdlei-

der. Ook Vic van Bennekom legt haar taak neer. Jarenlang had zij het wedstrijdsecretariaat in haar portefeuille en nu wordt het tijd voor andere leuke bezigheden. Ook Ineke van Rijn stopt met haar nimmer aflatende zorg voor de jeugdteams. Alle drie ontvangen zij op 25 oktober 1974 tijdens de Algemene Ledenvergadering de gouden badge van het erelidmaatschap. Hans Oellers neemt de taak van wedstrijdsecretaris over. Mia Trip wordt lid van verdienste omdat zij met en haar zoon Beer het buffet in eigen beheer uitstekend heeft gerund.

Er komt weer een nieuw bestuur met Roel Westerterp als voorzitter, Maarten Somsen, vice-voorzitter, Hanny Lagaay, secretaresse, Gert Kuit, penningmeester, Wouter Runne, commissaris senioren, Jaap Ubbens, jeugdzaken en cricket en Jos Zey, commissaris terreinen en materialen. Dit bestuur leidt nu een vereniging van 800 leden!

TWEE TON VOOR SQUASHBANEN?

Inmiddels ontvangt het bestuur een brief van B & W over de plannen voor de squashbanen. De gemeente is eventueel bereid planologische medewerking te verlenen, maar daar houdt het mee op. Er zal zeker niet financieel worden deelgenomen aan het realiseren van de banen. Door de squashcommissie zijn de kosten beraamd op f 200.000,-. Er wordt veel over vergaderd, want SCHC steekt zich met de plannen behoorlijk in de schulden. Op een ledenvergadering wordt door de leden ingestemd met het plan en het bestuur gemachtigd haar plannen verder uit te werken. Het zal nog afhangen van het aantal leden dat bereid is lid te worden van de squash-afdeling en natuurlijk moet de financiering helemaal rond komen...

24-UURS HOCKEYWEDSTRIJD VOOR LICHTMASTEN

Dames 1 en Heren 1 doen het goed. De heren, met coach Gert Kuit, eindigen als tweede achter Bloemendaal, de dames als derde van onderen in de tweede klasse. Meisjes B1 verovert in Drachten het landskampioenschap! Dit team is een Dames 1 in de dop. Een geweldige prestatie! Op 24 mei 1975 wordt ten bate van lichtmasten een 24-uurs wedstrijd door de jeugd gehouden. Onafgebroken wordt er gehockeyd met een totale uitslag van 86-139. Er is een verloting, mogelijk gemaakt door de middenstand, Jan Haandrikman rammelt 24 uur onafgebroken met een blikken trommel, die goed gevuld raakt en verkoopt zelfs één van zijn jonge hondjes! Er worden onder andere ballen verkocht, een fust wijn leeggeschonken en dit alles levert 4800 gulden op, 30 uitgetelde knapen,

In 1975 neemt voor het eerst een Stichtse dameselftal deel aan het internationale hockey toernooi in Le Touquet. Staand v.l.n.r. Gert Kuit, Darja de la Rambelje, N.N., Annemieke Kemper, Phieneke van Donselaar, Sytska Klinkhamer, Irene Kuit. Gekniel: Reina Runne, Lisette van de Pol, Oeca Pet, Yvon Kuit, Sylvia Staab. ARCHIEF SCHC

100% teamgeest en vele uren plezier op! En lichtmasten dus, want daar ging het allemaal om.

JELLE'S BACK IN TOWN!

Het nieuwe seizoen 1975-'76 staat voor de deur. Het zakelijke bestuur weet Jelle van der Zee wederom als coach voor Heren 1 letterlijk te contracteren. Jelle was de laatste jaren, samen met John Elffers, coach van Jong Oranje. Voor de training wordt Ric Mulder aangetrokken. Ric zal niet alleen Heren 1 en Dames 1 trainen, maar ook Heren 2, JA1 en MA1 en zo mogelijk nog meer jeugdelftallen. SCHC heeft nu twee personen fulltime in vaste dienst. Jan Haandrikman en Ric Mulder. De Stichtenaar, nu in A4 formaat wordt, tot groot verdriet van de redactie weer A5. "De grote Stichtenaar was zo vertrouwd, zo opvallend, zo (onpolitisch) rood, dat het jammer is dat op een ander formaat wordt overgegaan",

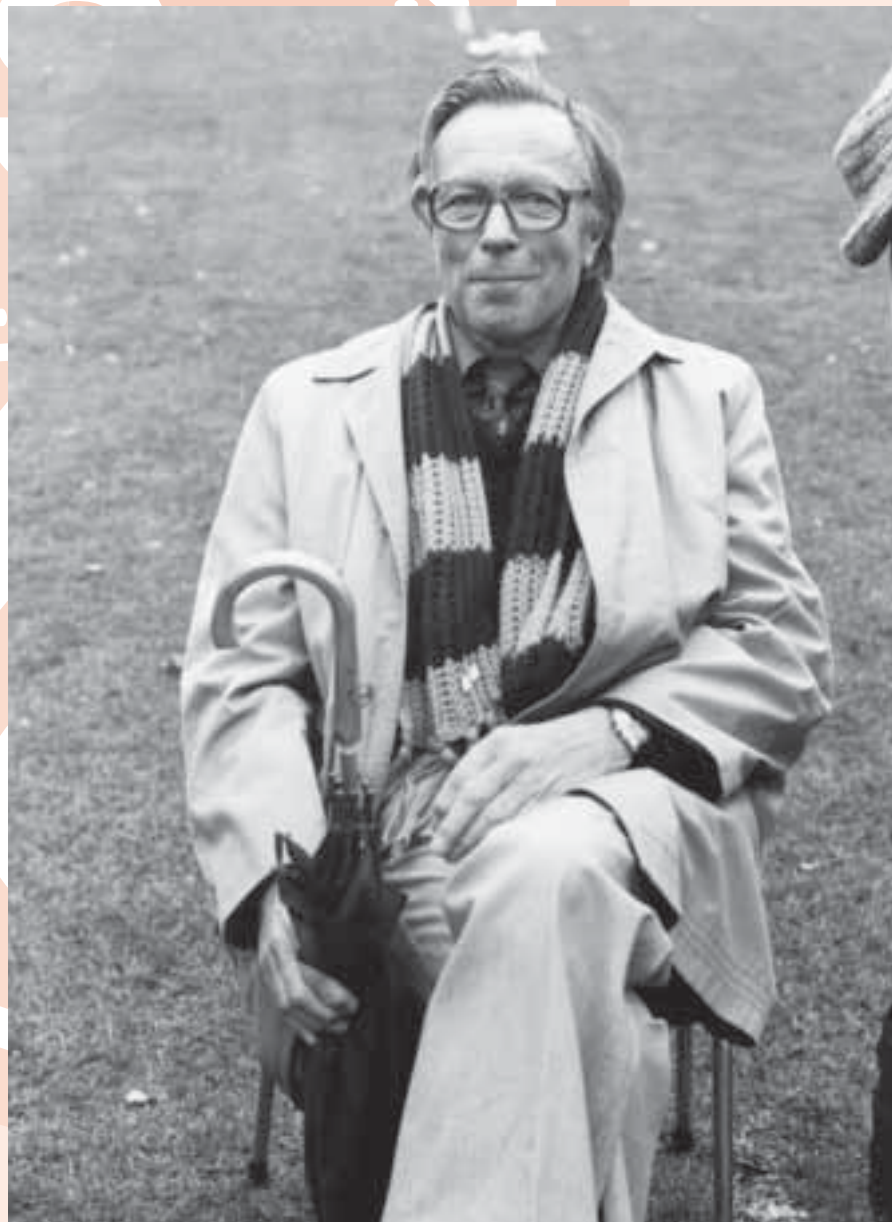

Ric Mulder, de eerste directeur-sportief van SCHC met de teruggekeerde coach van Heren 1 Jelle van der Zee. ARCHIEF HOCKEY SPORT

schrijft Goke van Soest in de laatste Stichtenaar van 1975, "maar gelukkig verdwijnt alleen het formaat en niet de inhoud, en dat is dan ook de troost".

Ir. J.J. (Hans) Blijdenstein (1911-1997): Architect, voorzitter, gouden bal

Er is geen man in de historie van SCHC, die meer op het welzijn van de vereniging zijn stempel heeft gedrukt als Hans Blijdenstein, sportman, architect, maar vooral voorzitter in een kritieke fase van ontwikkeling. Hij loodst de club van 300 studentikoze leden, op het moment dat tweeënehalf veld moet worden ont-ruimd, naar vijf velden en ruim 600 hockey- en cricketenthousi-astelingen, met als bekroning het landskampioenschap in 1959. Na zijn studie in Delft, waar hij o.a. president was van het Sociëteitsbestuur, hockey, voetbal en rugby, treedt hij toe tot het Utrechtse architectenbureau 'Op ten Noort / Blijdenstein', waarvoor hij talrijke gebouwen ontwerpt, o.a. het SHV-gebouw en een groot aantal villa's. Zijn huis aan de Vermeerlaan ligt op loopafstand van het oude veld en vormt zodoende, soms tot wan-koop van echtgenote Elisabeth, een ideale plek voor after-hockey-party's, bestuursvergaderingen en elftalvoorbereidingen. Hans is een absolute sportgek die zeker acht balsporten heeft beoefend en misschien wel evenzoveel clubhuizen heeft ge- of verbouwd. In 1948 wordt hij nog even keeper van het eerste, wild uitgedost met een haarband en andere sportkleding, wat in die tijd 'games-manship' heette. Heel lang blijft hij nog actief als cricketer. Voor de onmogelijk geachte terugkeer naar Heidepark voert hij persoonlijk een intensieve lobby, ontwerpt hij zelf het parkplan en later het nog driemaal verbouwde clubhuis. Kostenloos uiter-aard. Hij weet talenten op Stichtsche te stimuleren, wordt de godfather van Freddie, Eddie, Goos, Gerard, Albert, Jelle, Fuus, Frederiek, Dames I en vele anderen, voor wie hij graag bereid is de scheidsrechtersfluit subjectief te hanteren. Bij het 60-jarig bestaan introduceert hij zijn persoonlijke onderscheiding 'de zilveren bal', die hij zes jaar later zelf in goud krijgt. De eeuwig-heidswaarde van deze aimabele, gedreven en creatieve man is nog het best uitgedrukt in de naam van onze velden, in 1968 uitgeroepen bij zijn afscheid en ere-lidmaatschap tot: 'De Blij-densteinweide'.

Hans Blijdenstein

De totstandkoming van Het Wonder van Bilthoven werd mede mogelijk gemaakt door

Bloemers Nassau
www.bloemernassau.com

Groep

★ Heineken®

W.P. Stewart & Co.
A value approach to growth investing
www.wpstewart.nl